

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 327. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559928096.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TREDIE HANDLING

FØRSTE OPTRIN

LEANDER

Her er det, at Leonore lovede mig, at møde, for at høre, sagde hun, nogle Øyeblik paa mine Daarligheder - Men, med hvilken indtagende Mine, sagde hun dette! - Ha! - Hun veed for vel, at den reene Kiærlighed er Viisdom, og Dyd, og Belønning for Dyd - Fortredelige Selskab, som opholder min Leonore! - Som røver mig hendes liflige Røst, hendes Smil, hendes Aandedræt - Hendes Skygge! - Hvilken Vanskiæbne har i Dag samlet Byens latterligste, ekkelste Peber-Svende hos Orontes? - En Samuel Smalbeen, som søger en Ære i, at fortælle heele Verden, at han er ugift, fordi han er liderlig - En Herr von Lilleput, som troer, at det er dumt, at gifte sig, fordi det staaer 328 i Bibelen - En Magister Trækneb, som troer, at gjøre Verden større Tieneste, med at besmøre Papier til Kræmmerhuse, end med at forsørge en Familie - En Claus Dosmer, som ikke vil gifte sig, førend han kan faae en riig Brygger Enke - Himmel! - Hvilke Dyr! - Hvor frække i deres Snak! - Hvor ubehøvlede i deres Manerer! - Saa aabent, som vort Hierte er, saa redebonne, som vi ere til at være fornøiede med alle, naar vi ere lykkelige, saa kunde jeg dog ikke holde dem ud - Hvor kan du det min Leonore? - *(Han seer paa sit uhr)* Hun bliver længe borte - Vil hun da bie til vi ikke mere kan komme til at tales ved allene, og udøse vore Hierter for hinanden? Men der er hun, der er hun! - Mit Liv! - Min Glæde! - *(Han vil modtage Leonore, og bliver i hendes Sted Henrik vaer)* See, er det den Slubbert?

ANDET OPTRIN

HENRIK OG LEANDER

HENRIK
(leende)

Slubbert! - Det var et bandsat Fald, fra mit Liv! - Min Glæde!

LEANDER

Hvad vil du? - Hvor kan du komme fra?

HENRIK

Har Herren da glemt, at han selv sendte mig ud paa Spionerie?

LEANDER

Jeg erindrer det - du skulde udfritte min Farbroders Pernille - Og hvad fik du, at vide?

HENRIK

O jeg har fundet et Pund hos mig, som jeg ikke vidste, at jeg besad - Havde jeg aagret dermed i Krigens Tid, saa havde jeg vist svinget mig i Veyret derved - Jeg er en Spion, over alle Spioner

LEANDER

Dine fortreffelige Gaver, var ikke det, som jeg vilde vide

329

HENRIK

Jeg kommer da til Sagen - Men først maae jeg sige Herren, at jeg ved denne Leylighed har faaet anlagt en Mine under den fiendtlige Festning, som vist vil sprengte den - Med et Ord, dersom Hr. Orgon beholder sine Øyne endnu en halv Time, saa kan han blive saa overtydet om Pernilles Utroeskab, som vi andre

LEANDER

Er det sandt? - Hvor? - Naar? - Hvorledes?

HENRIK

Jomfrue Pernille har Hovedpine, og har lukket sig inde paa sit Kammer - Jens er ogsaa af Vanvare sluppet ind, paa det samme Kammer - der er et stort Nøglehul - Marie har ved en besynderlig Hændelse, siger hun, fundet en Hovednøgle i Jomfrue Pernilles Lomme, som hun dog forsikrer, paa hendes Samvittighed, at hun aldrig har brugt, uden til at gjøre Vel med - den Nøgle lukker Døren op - Naar det er Tid, kommer Marie, og bringer Hr. Orgon det Bud fra Jomfruen, at hun er ganske jammerlig syg - Og saa fører hun ham lige ind paa Kammeret - Og saa løber hun ventelig sin Vey

LEANDER

Ah! - Kiæreste Henrik! - Dersom i fører det ud, og det lykkes - saa har du der min Haand - Jeg giver hver af Eder 25 Dukater

HENRIK

Jeg er bange, at de betænker dem, naar jeg fortæller dem Udfaldet af mit egentlige Ærinde

LEANDER

Jeg betænke mig?

HENRIK

Taalmodighed! - Hvad om det er afgjort, om det er soleklart, at Hr. Orgon, elsker deres Leonore?

LEANDER

Haha! - Du drømmer min stakkels Henrik -

330

HENRIK

Jeg bygger ikke paa Pernilles Snak - Men med disse mine Øyne, har jeg seet Leonores Portrait, som hun har fundet i hans Giemme - det samme, som Leonore engang viiste dem, da jeg var hos, og de fandt saa ligt

LEANDER

Leonores Portrait, siger du? - O du maae have taget Feyl - haaber jeg - endskiønt Orgons Uroelighed før - Jeg vil lade den skrækkelige Mistanke fare - det kan ikke være

HENRIK

Men om det er saa, vil de da endnu give mig 25 Dukater, for at skille Hr. Orgon ved sin Pernille?

LEANDER

Hvad andet? - Kan du tvivle derpaa? Er jeg en Nederdrægtig? - Men bort, bort, bort med dig! - Der er min Leonore!

HENRIK

Ak Herre, Lucie er der og

LEANDER

Bliv da Fiantel!

HENRIK

Jeg skal dog engang spørge Hr. Doktor Theophrastus, hvem der er de største Fianter i Kiærlighed, de Fornemme, eller de Ringe, de Rige, eller de Fattige, de Lærde, eller de Ulærde?

TREDIE OPTRIN

LEONORE, LUCIE OG DE FORRIGE

LEONORE

Nu min Leander! - Her har de deres Leonore

LEANDER

Jeg - jeg kan ikke, Deyligste - jeg kan ikke bære min Glæde! - En vreed Mine! - Et haardt Ord! - Ellers jeg dør

331

LEONORE

Nu - mit Ansigt har aldrig staaet i min Magt - Et haardt Ord vil jeg forsøge - Men jeg kan intet finde - Men ak, min Leander! - Et bedrøvet veed jeg

LEANDER

Min Leonore bedrøvet!

LEONORE

Har de glemt Argantes? - Det er ikke afgjort, om han - Vor Lyksalighed er maaskee en Drøm Leander

LEANDER

Ha! - Drøm! - En Drøm! - Himlen være ham naadig, om han vækker mig deraf

LEONORE

Det er Himlen, som vi bør sætte vor Tillid til - og Araminte - og vor Kiærlighed - Men det er sandt - nu hialp de mig til et haardt Ord - et ret alvorligt - Naar vil de blive noget koldsindigere?

LEANDER

Naar min Leonore befaler det

LEONORE

Ha! - Leander, jeg kunde lige saa gjerne befale dem, at blive en Alen høgere!

LEANDER

O Dydigste! - Vær min Siæls Lede-Stjerne, naar den forvildes! - Men tilgiv mig mine Fey! - Mit Hierte er oprigtigt - Himlen veed, at det er - Men mine Svagheder vil jeg afbede, indtil jeg kan rette dem - Skiænk mig igien et mildt Øyekast! - Et eneste! - Tilgiv deres Leander! -

(Han falder paa Knæ for hende - Hun forsøger, at reyse ham op, men forgiæves)

LUCIE

Nu lille Henrik?

HENRIK

Jeg vilde gjerne falde paa Knæ for hende, min Gudinde, om jeg kun vidste noget, at bede hende om Forladelse for

LEONORE

Men, hvor tit skal jeg igientage dem det? - Jeg kan - Jeg vil ikke taale Tilbedelser - De ere mig kiædsommelige - ekkle - Jeg bliver virkelig fortrydelig - Jeg gaaer

(Leander springer hastig op, og seer stivt paa hende, med Hænderne over Kors)

HENRIK

Det havde været artigt, om hun var gaaet bort, og han var blevet liggende allene paa Knæ, midt paa Gulvet

LEONORE

Nu Leander?

LEANDER

De gaaer, siger de? - Maaskee min Ondes Selskab er behageligere

LEONORE

Hr. Orgons? - Hvorfor just Hr. Orgons?

LEANDER

Jaja - jeg veed nok

LEONORE

Hvad er det de siger Leander? Jeg agter Hr. Orgon, som en retsindig, og velgiørende Mand - der foreener med disse Egenskaber et venligt og behageligt Væsen - Og den Taknemmelighed

FIERDE OPTRIN

MAGISTER TRÆKNUB OG DE FORRIGE

LEANDER

(I det han seer Magisteren komme)

O Himmel!

TRÆKNUB

Her skal man finde de unge Folk samlede - Man siger og, for et gammelt Ordsprog, at Lige lege best - Ea demum firmissima est amicitia, quam similitudo parit

LEANDER

(afsides)

Kunde denne Pedant vel komme paa en meere ubeleylig Tid?

HENRIK

Herre!

LEANDER

Hvad vil du?

HENRIK

Bliver det ved Aftalen, om det Bevidste?

LEANDER

Jeg prygler dig, om du spørger mig engang endnu - berettiger andres Falskhed mig til at være nedrig?

LEONORE

Ak min Leander!

LUCIE

(Hun trækker Leonore til Side)

For alting beste Jomfrue! - Hun røber sig - Giv sig tilfreds! - Det bliver vel got - Hun kiender dog Hr. Leander

LEANDER

At jeg nogen Tid skulde -

TRÆKNUB

De er ikke i got Humeur, Hr. Leander

LEANDER

Ney

TRÆKNUB

Og de ikke heller, min lille Rosens Mund - Hvad gielder det min Sukker-Top, at jeg skal opmuntre dem? - Kom, saa skal jeg forelæse dem nogle Anagrammata, som jeg har gjort selv - nogle af de ypperligste Anagram matibus, som der ere giorte siden Syndfloden

LUCIE

O ja! - Lad os engang høre en Anegramatibus

HENRIK

O ja Hr. Magister - deres Anders Grammaticus!

TRÆKNUB

Saamen Børn, end skjønt jeg nok hører, at I ikke forstaaer dem, skal jeg dog læse jer dem for - partim, for at fornøye eder - og partim, for at faae dem læst selv - de har alle Hensigt til Ægtestandens Ulyksaligheder

334

LEANDER

Vil de følge mit Raad Hr. Magister, saa skal de ikke spilde deres Umage

HENRIK

Der kommer Herren og Fruen

FEMTE OPTRIN

ORONTES, ARAMINTE OG DE FORRIGE

TRÆKNUB

Beneueneritis! - Beneueneritis! - Velkommen! - De kommer her, som de var kaldet, for at sætte Mod i de unge Mennesker - Alting er her bedrøved - Vor lille Gudinde hænger med Næsen, som Venus, da hun begræd sin Adonis - Og Hr. Leander - Premit alto corde dolorem

LEANDER

Himlen give, at de heller vilde spotte med mig paa Dansk, Hr. Magister!

TRÆKNUB

Anne dixi? - Har jeg ikke sagt det? - Intet kan være vissere Tegn, paa en Sorrig, som forvirrer Sandserne, end naar man ikke længer kan lide Latin

LEANDER

Jeg troer, det skal være et klygtigt Indfald, Hr. Magister?

ARAMINTE

For Himmelens Skyld! - Hvad skal alt dette sige? - Du skifter Farve Leonore - Hvad fattes dig?

LEONORE

Intet, naadige Frue

ARAMINTE

Hvad fattes dem Fetter?

LEANDER

Endnu mindre

ARAMINTE

Hvem kan blive klog paa alt dette?

335

ORONTES

Jeg veed ikke selv, hvad jeg skal sige - Jeg kan ikke erindre, at jeg nogen Tid, har seet saa megen Misfornøjelse i mit Huus, som i Dag

HENRIK

(afsides)

Ho! - Det er ingen Under, hvor der er saa mange Peber-Svende, og Forelskte samlede

ORONTES

Min Broder skyer Selskab, sukker, og taler ikke et Ord

LEANDER

Han gaaer formodentlig i Gifte-Tanker

ARAMINTE

Det var at ønske

TRÆKNUB

Ney, per Jouem, dertil er han for klog - det kan jeg bevise, baade a priori og a posteriori

ORONTES

Hr. Magister, de er en god Mand, de kan lade sig sige imod, uden at blive vreed

TRÆKNUB

Naar det ikke skeer paa Latin, og ikke i Syllogismer, saa anfægter intet mig

ORONTES

Jeg vil da tage mig den Frihed, at sige dem, at de ikke kiender Ægtestandens Lyksaligheder - og jeg maae legge det til, at de - saa længe de blive ved at tænke, som nu - ikke fortjener dem - den kiærlige Omhyggelighed, hvormed den beste Kone, forekommer mine mindste Ønsker; den Ømhed, hvormed hun bøder af, for hver Skygge af Bekymring, som kan true mig; de Afvexlinger, af Trøst, og Opmuntring - af Glæde selv, hvormed hun saa uudtømmelig veed at lindre, at tilfredsstill mit af Naturen hypocondriske Sind, uden at jeg mærker det; den Godhed, hvormed hun bærer over med mine Skrøbeligheder; og overalt, hendes 336 behagelige, viise og opbyggelige Omgang - den har lært mig, at skiønne paa Ægtestandens Lyksalighed - og daglig, at takke Himmelen, for min Araminte

ARAMINTE

O min Mand! - O min Orontes! - Hvor gjør du din Araminte lykkelig! - Men den Roes kunde let gjøre hende stolt - Jeg fortjener den ikke

TRÆKNUB

Concedo - Men præstantissime Domine - Kiende de da og de - sit uenia uerbo - langt større Lyksaligheder, som Muserne tilbyde deres Sønner?

ORONTES

Saa meget kiender jeg dem, at den, som holder dem for uovereensstemmende med Ægteskab; den, min Herre - den kiender dem ikke - En ægte Søn af Muserne kan ingensteds bedre finde den Lettelse for Nærings Bekymringer, den Forpleyning, den styrkende Opmuntring, som han saa nødvendig behøver, naar han skal arbejde med Nytte, end hos en god og behagelig Kone - Men er han vanheldig nok, til at faae en slet, saa vil ingen lettere trøste sig derfor, end han - Hans Studeerkammer er ham et sikkert Tilflugtssted, saa længe det onde Veyr varer, og det varer ikke altid - de talte før om Sokrates, min Herre - Han lod sig ikke forstyrre af sin Xantippe - Han - Men der kommer min Broder

SIETTE OPTRIN

ORGON OG DE FORRIGE

ORONTES

Vi talte om dig Broder - der blev sagt, at du gik i Gifte-Tanker

TRÆKNUB

Og jeg, som deres gode Ven, tog dem i Forsvar

ORONTES

Siig os dine Tanker - Troer du, at du i saa Fald behøvede Forsvar?

337

ORGON

Jeg har hidindtil altid tænkt, at næst Sundhed, var Selskab og Frihed de største Lyksaligheder paa Jorden, at man burde derfor søge at forbinde dem saa meget med hinanden, som det var mueligt

TRÆKNUB

Utroque pede in tuam descendo sententiam - Efter Ordene - Jeg stiger med begge Fødder ned i din Mening - efter Tanken - De har Ret min Hr. Orgon

ORONTES

Troer du da, at det er nødvendigt til Frihed, at være uden alle Baand?

TRÆKNUB

Distinguendum est

SYVENDE OPTRIN

ARGANTES OG DE FORRIGE

ARGANTES

(Han kommer, som et forstyrret Menneske ind paa Skue-Pladsen)

Ney naadige Frue! - Ney Hr. Orontes! - Ney mine Herrer! - Nu er Ulykken reent løs

ARAMINTE

Himlen bevare os! - Hvad er der?

ARGANTES

Syv Mark for en Skieppe Gryn! - Syv Mark! - Har man nogen Tid hørt Magen? - Syv Mark!

ARAMINTE

Himlen skee Tak! - Jeg fik mit Vær igien

ARGANTES

Syv Mark! - Det er et Under, at Jorden ikke aabner sig under saa ugudelige Folk - Jeg er en ruineret Mand

LEANDER

(afsides)

Paa en halv Tønde Guld, troer jeg

ARGANTES

Jeg kan herefter ikke holde min Huusholdning 338 under 100 Rdlr. - Agnete jager jeg bort endnu i Aften - det er og forbandet! - Jeg har aldrig seet en gammel Kiærling æde saa megen Grød!

LEANDER

Skal Katten have sin Afskeed med?

ARGANTES

Mener de, at en Kat intet koster, min unge Herre?

TRÆKNUB

Ignoscatis uelim! - Jeg skulde have mig en Bøtte Smør - Hvad koster Smørret paa Torvet i Dag, Hr. Argantes?

ARGANTES

Ja Smør, Smør! - Nu er det Tider at kiøbe Smør i! - Naar man endda imellem kunde faae noget Madfit, uden at ødelegge sig selv! - Jeg sparer saa men ofte min Skilling, og spiser Salt til mit Brød - Hvad mener de? - Jeg veed vist, at der er ingen bedre Huusholdere i heele Borgergaden, end jeg - Jeg vil dog fortælle noget deraf, for de unge Menneskers Skyld - Hvad mener de? Om Morgenen tilig tager jeg et Stykke Brænde udaf mit Skab - Thi jeg er saa forsigtig, at holde det under Laas - Det er sauet brav kort

- Det forstå aer sig selv - Der er ingen større Forraadelse i et Huus, end langt Brænde - Det pinder jeg da ud, og saa staaer jeg selv hos, indtil mit Vand koger - Ja saa men gjør jeg saa - Saasnart det er kogt, slukker jeg Brandene, og giemmer dem igien - Herpaa kommer jeg Thee paa Potten - Ikke hver Dag frisk - Det maae de ikke tænke - Ney saa men gjør jeg ikke - Jeg kan tørre den tre Gange, førend Kraften er trakt deraf - Saa skal jeg sige dem, drikker jeg da Thee - Frokost har jeg vant mig og Agnete fra at spise, uden, naar jeg undertiden besøger en eller anden god Ven - Min Middags-Mad er saa tarvelig, som den kan være - Ja saa men er den saa - Jeg spiser gjerne opkogt Mad, og jeg har følgelig kun tre Gange Forandring 339 om Ugen, og jeg kan vel sige om Aaret - Thi jeg troer saa men, at siden Dyrene altid nøyes med en Sort, saa kan jeg sagte nøyes med tre - Det er at sige, de tre Dage gjerne Vandgrød og Graasey, de to gjerne Ærter og Flesk, og de to andre Velling og Klipfisk - Dog maae jeg tilstaae, at jeg undertiden om Søndagen, koger mig en Suppe paa en Islandsk Bov - Om Aftenen, skal jeg sige dem, spise vi sielden, eller, som sagt, kun en Mundfuld Brød - Saa tænder jeg min Lampe, om jeg har noget at bestille - Thi tales ved kan man gjerne uden Lys - Saa ryger jeg min Pibe Tobak, holder min Aften Bøn, og gaaer i Seng - Ja saa men gjør jeg saa - Der har de min heele Huusholdning - Er den ikke tarvelig?

ARAMINTE

Det maae enhver tilstaae dem

ARGANTES

Og dog kan jeg ikke holde det ud

ORONTES

De er en rig Mand - De kunde gjerne underholde en Familie, Hr. Argantes

ARAMINTE

De skulde gifte dem, med et skikkeligt midaldrende Fruentimmer - Saa fik de det got paa deres gamle Dage

ARGANTES

(forskrækket)

Gifte mig! - *(Han besinder sig med eet, og seer stivt paa Leonore)* Ja, naar man kunde faae en kiøn, ung, tarvelig Kone - som tillige havde nogle Skillinger

LEANDER

(afsides)

Nu!

TRÆKNUB

Ak en Kone, som har saa mange gode Egenskaber samlede, Hr. Argantes, est rara auis in terris, nigroque simillima cygno - Hun er en rar Fugl paa Jorden, og ligesom en sort Svane - Det er dem 340 bekiendt, at alle Svaner ere hvide - Nu har jeg her den Ære, at sidde ved Siden, af den Mediceiske Venus, af Dyden, af Astræa selv - Men det, som de talte om - Nervus rerum gerendarum - Penge har hun ikke.

LEANDER

(afsides)

Den Nedrige! - Den Tølper!

LEONORE

Der sidder min Moder, og min Fader, Hr. Magister

ARGANTES

Og dem behøver hun ikke engang, nu da hun har 30 000 Rdlr.

TRÆKNUB

30 000 Rdlr.! - Per Jouem! - Det vidste jeg ikke - 30 000 Rdlr.! - Hvilket Bibliothek, man kunde anlegge for de Penge! - 30 000 Rdlr.! - Profecto et skiønne Subjectum til Ægteskab! - Men for alting, Jomfrue, tag

en lærd Mand!

LEANDER

(afsides)

Eya vist! - Hvorfor ikke et Lexicon?

ARGANTES

Ney en kiøn huuslig Mand bør hun tage

LEANDER

(afsides)

Nu for en Ufærd!

ARAMINTE

Siden vi dog tale derom - Hvad for en Mand, synes dem, at Leonore bør tage Broder Orgon? - De har altid viist megen Agt for hende, og en særdeles Nidkiærhed for hendes Vel

ORGON

(Han seer frygtsomt og meget kiælent til Leonore, som slaaer Øynene ned og bliver forvirret)

Jeg - Jeg vidste maaskee - Men ney! - Det blev for dristigt - at raade en Engel

LEANDER

(Heftig, i det han slaaer Hænderne sammen)

Ak Himmel! - Jeg er forloret!

341

ARAMINTE

Fetter! - For Himmelens Skyld! - Hvad fattes dem Fetter?

LEANDER

(Han tager sin Hat og gaaer)

Jeg har glemt noget

ARAMINTE

Hvad fattes din Herre Henrik?

HENRIK

Det er en Vexel, troer jeg, som han er nær ved, at lade forfalde

ARAMINTE

Det er ikke sandt - Penge ligge ham ikke saa nær paa Hiertet - Gaae, og see, hvad ham fattes - *(Henrik gaaer)* Og du Leonore? - Himmel! - Hun har ont - Vand! - Vand! - Lucie! - Kom, lad os bringe hende i Luften! - Min Datter! - Min Leonore! - O Himmel! - Hvad er alt dette?

(Araminte og Lucie føre Leonore ud)

ARGANTES

Jeg vilde gierne, Hr. Orontes, tale et Ord i Eenrum, med dem, og deres Kiæreste, dette Pige-Barn angaaende - De veed, jeg er hendes næste Paarørende - Jeg har kun først et lidet Ærinde, at forrette her i Naboelauget

ORONTES

Naar de befaler, Hr. Argantes

(Han gaaer ind)

TRÆKNUB

Jeg vil betiene mig af denne Leylighed, og gaae hiem, for at sætte de Grunde methodice udaf hinanden, som Hr. Orontes bragte frem for Giftermaal - De er aldrig forekommet mig, saa vigtige, som nu

(Han gaaer.)

ORGON

(afsides)

Himmel! - Skulde hun elske mig? - Ney det tør jeg ikke haabe! - Mig syntes dog - Ha! - Jeg fortiener ikke den Lykke - Men jeg maae see

(Han vil gaae ind)

342

OTTENDE OPTRIN

MARIE, ORGON OG ARGANTES

MARIE

Herren skal strax komme hiem! - Jomfrue Pernille er dødelig syg

ORGON

O Himmel! - Hvad gjør jeg nu? - O min - O Leonore - Jeg vilde helst - Jeg tør ikke - Hvad skal jeg gjøre? - Ak, det er lige saa got først som sidst - Det er dog sikkerst, at jeg gaaer til Pernille

(Han gaaer)

MARIE

(i det hun gaaer med Orgon)

Du arrige Trold! - Du skal ey slaae mig tiere! - Nu faaer han alting, at see med sine Øyne

ARGANTES

Haha! - Jeg har lugtet Luntten! - Argantes er ikke dum - Intet mindre, end tre Snushaner om Leonore - Orgon, den unge Hr. Leander, og Hr. Magister Træknub - Men dersom nogen af dem tænker, at han skal faae hende - Da kiender han mig ikke ret - Ikke saa meget af hende! - I det mindste ikke af hendes 30 000 Rdlr. - Ja da var jeg klog, om jeg lod hende blive her - Ney! Ney! - Saasnart jeg kun har været hos - (Han bliver med et staaende, og føler i sine Lommer) Men Hillemand! - Jeg har glemt Nøglen til mit Brændeskab - Jeg maae gesvint springe hiem, og see, om Agnete har været saa ugudelig, at kaage Thevand

(Han gaaer.)

ENDE PAA DEN TREDIE HANDLING